

Rudolf (Rudi) Paul Simons Cohen is geboren op 11 april 1921 in Utrecht. Hij was de zoon van Sigmund Louis Simons Cohen en Elisabeth Simons Alter. Rudy had een zusje Hélène (Leni) Judith. De familie was joods. Zijn ouders trouwden op 8 juni 1920 in Den Haag. Ze woonden aan het begin van de oorlog aan de Mauritsstraat 93 in Utrecht.

Rudy was welp en scout bij groep 4, Dr. van Hoogenhuyze Groep uit Utrecht. Zijn zusje was in 1939 waterpadvindster bij de Flevogroep in Utrecht. In 1940 had de groep van Rudy nog maar 2 voortrekkers, maar toen Scouting in 1941 verboden werd, besloten een aantal oud verkenners een stam te vormen om daarmee de band te handhaven en ervoor te zorgen dat na de oorlog de groep weer door kon starten. Deze stam heette *De Gelukszoekers* en werd opgericht op 2 april 1941. Rudy was één van de stamleden. Oud hopman en Ere-groepsleider Jan Gaillard werd de oubaas.

In de oorlog dook Rudy onder bij zijn oubaas in Ermelo. Hij was arts en Rudy heeft hem in zijn onderduiktijd geholpen in de huisapotheek: hij moest poeder bereiden etc. De voortrekkers van zijn groep misten Rudy al langer bij de bijeenkomsten en dachten dat hij dood was. Ze kwamen nog regelmatig bij hun Oubaas en ze mochten niet weten dat Rudy daar zat en Rudy zorgde er voor dat hij op die momenten niet aanwezig was.

Het werd tijdens de oorlog voor de stamleden steeds lastiger om contact te houden. Ze moesten onderduiken of verdwenen naar Duitsland waar ze tewerkgesteld werden. Maar direct na de capitulatie kwam de één na de ander boven water. Ze werden direct ingeschakeld bij de hulpdiensten of als tolk en koerier bij de Engelsen. In juni 1945 werd de troep weer op poten gezet. Rudy overleefde de oorlog ook.

In 1940 waren er nog maar twee voortrekkers, maar toen in 1941 de padvinderij verboden werd, kwam een aantal ex-verkenners bijeen en besloot een stam te vormen met het doel de band te handhaven om na de oorlog groep 4 weer op de oude voet voort te zetten. We vonden onze Ere-Groepsleider Gaillard bereid als Oubaas op te treden. Zo begonnen dus de ondergrondse activiteiten van de "Gelukszoekers". Er werd in 't begin, toen we nog buiten konden komen, veel gewandeld en gewatersport. We kwamen geregeld bijeen in het "Stamboucoirtje" bij de familie Couvret thuis.

Een enkele keer gingen we naar Ermelo, om onze Oubaas, die we hardnekkig Hopman bleven noemen, op te zoeken. We hebben hem verschillende malen de stuipen op het lijf gejaagd als we plotseling onaangekondigd uit het bos opdoken. Want Rudi Simons Cohen, die wij al lang doodwaanden, zat bij hem ondergedoken en dat mochten wij niet weten. Kwamen wij de voordeur in dan eclipseerde hij door de achterdeur of andersom.

Naarmate de oorlog duurde werd het contact moeilijker, de een na de ander moest onderduiken of verdwenen naar Duitsland.

Na de capitulatie kwam de één na de ander weer boven water. We werden direct ingeschakeld bij de hulpdiensten en werkten als tolk en koerier bij de Engelsen. Begin Juni zetten we de troep weer op poten.

Ook het zusje van Rudy dook onder en overleefde de oorlog. Hun ouders zijn in de oorlog verraden door iemand die hen zou helpen vluchten naar Engeland. Via de Hollandse Schouwburg in Amsterdam zijn ze op 10 Augustus 1942 in kamp Westerbork aangekomen

en op 16 augustus 1942 op transport gezet naar vernietigingskamp Auschwitz in Polen. Beiden zijn daar rond 30 september 1942 vermoord. Sigmund werd 52 jaar en Elisabeth 43 jaar.

Voor de ouders is een struikelsteen geplaatst voor hun oude huis in Utrecht.

Meer informatie

Jubileumkrant Dr van Hoogenhuyze Groep 1966

[Holocaust Survivors and Victims Database -- Rudolf Paul](#)

[SIMONS-COHEN \(ushmm.org\)](#)

[Family Page: Cohen/ Cohe, Sigmund Louis Simons \(leviekanes.com\)](#)

[Utrecht is 42 struikelstenen rijker dankzij Boni - St.](#)

[Bonifatiuscollege Utrecht](#)

[Elisabeth Simons Cohen-Alter \(joodsmonument.nl\)](#)

[Sigmund Louis Simons Cohen \(joodsmonument.nl\)](#)

[Stolpersteine in Utrecht - Stolpersteine-Utrecht](#)

Foto: Rudy als welp (Irene Eny-Simons Cohen)

Logboek Pioniers Haarlem NMG en Flevogroep Utrecht 1923-1947 (257-258), Scoutingmuseum Baarn

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.